

לז:

ר"ן

אם נאצדו בשבת דכיון דלא שקיל אגרא בשבתא הוה ליה שומר חנם: אם היה שכיר שבת. שבוּע אחת: שכיר שבוּע. שמוטה אחת: גותן לו שכר שבת. כיון שלא הזכירו בפירוש אלא שהכליעו בכלל שאר הימים: לפיכך. כיון דהוי שומר שכר אם אצדו בשבת חייב באחריותן: דיפטו אגוהון דיעוקא למזוטא דשבתא. שאבות המיניקות פונין למזות שבת ומשחשענין עס המיניקות ואס יקראו המיניקות לכתמילה יחושו לבטולם: ויקיר עליהון עלמא. על המיניקות שמתוך שאכלו יותר ממנה שדרכן לאכול צחול אצריהס כצדין עליהן ואין יכולין ללמוד בתמילה שזכרין עיון מרובה: גדול מי צעי שימור. בתמיה. כך היא הגירסא במגלת מספחות ואתי שפיר דה"ק סתמא למתני דקמני ואלא ילמדנו מקרא בגדול היא מדקמני פיסא אכל מלמד את בניו דמאי דמשנין לעיל חסורי מחסרה שינויא דחיקא היא אלא ודאי בגדול מתוקמא וגדול מי צעי שימור. ואיכא נכחי דגרסי צנות מי צעי שימור והכי פריך ודאי כל היכא דתנא תנא המודר הנאה מחצירו בין איש בין אשה משמע והכי פסיק ותנא לא ילמדנו מקרא נהי דמוקמת לה צקטן מינא צניס קטניס דצעו שימור אכל צנות אפי' קטנות לא צעו שימור שאין דרכן לנאת לחוך: קסבר פיסוק טעמיס דאורייתא הוא. ואסור ליעול על ליעומס שכר דכיון דמדאורי' יניהו הוו להו חמוקיס ומשפטיס: שפושא זה טרוגוס. דמפרש ליה לקרא: ואוס שגל אלו הפסוקיס. נקודות המפסיקות בין פסוק לפסוק. וקרי להו שוס שכל שעל ידיהן אדם מצין המקרא כפי תנועת הטעמים כדלמור פרק קמא דתויגא (דף י:): נקפא מינא לפסוקי טעמי: המפורסות. מה שנמסר באמסרה: אמר רבי יאחק

דיפטו אבוהון דיעוקא למצותא. אם היו קורין בתמילה היה חמור לה והי' צניס ופספטיס פד ד' (וה"ה נתנס סופריס פי"ו ה"ח) בני דולא אלו (שפטיס ט). כן דצן המלך (ש"צ יז). גמלות קמלת (מ"צ יט). בניו של סמכרי (סס): [ב] שם (את דהגד הוגד) תל"מ:

פירוש הרא"ש
דיפטו אבוהון דיעוקא למצותא. אם היו קורין בתמילה היה חמור לה והי' צניס ופספטיס פד ד' (וה"ה נתנס סופריס פי"ו ה"ח) בני דולא אלו (שפטיס ט). כן דצן המלך (ש"צ יז). גמלות קמלת (מ"צ יט). בניו של סמכרי (סס): [ב] שם (את דהגד הוגד) תל"מ:

דיפטו אבוהון דיעוקא למצותא. אם היו קורין בתמילה היה חמור לה והי' צניס ופספטיס פד ד' (וה"ה נתנס סופריס פי"ו ה"ח) בני דולא אלו (שפטיס ט). כן דצן המלך (ש"צ יז). גמלות קמלת (מ"צ יט). בניו של סמכרי (סס): [ב] שם (את דהגד הוגד) תל"מ:

דיפטו אבוהון דיעוקא למצותא. אם היו קורין בתמילה היה חמור לה והי' צניס ופספטיס פד ד' (וה"ה נתנס סופריס פי"ו ה"ח) בני דולא אלו (שפטיס ט). כן דצן המלך (ש"צ יז). גמלות קמלת (מ"צ יט). בניו של סמכרי (סס): [ב] שם (את דהגד הוגד) תל"מ:

אין בין המודר פרק רביעי נדרים

רש"י

אם אצדו. בשבת: אינו חייב באחריותן. והואיל ואינו שכיר צויס שבת: אם היה שכיר שבת. שנותנים לו ז' פשיטיס שכרו לשבוּע אע"פ שמגיע ליום שבת פשוט אחד כיון דכל יום שבת נכלע עס שכירות שאר השבוּע זו היא הבלעה ששכר שבת מצליע בתוך ימי השבוּע נותנין ו) שכר שבת דהכלעה

אם אבדו אינו חייב באחריותן ואם היה שכיר שבת שכיר חדש שכיר שנה שכיר שבוּע נותן לו שכר שבת לפיכך אם אבדו חייב באחריותן אלא גבי שבת היינו טעמא דאין קוראין בתחילה משום דיפטו אבהתהון דינוקי למצותא דשבתא ואיבעית אימא משום דבשבתא אכלין ושתין ויקיר עליהון עלמא כדאמר ⁬[שמואל שינוי וסת תחילת חולי מעיים ולמאן דאמר שכר פיסוק טעמים מ"ט לא אמר שכר שימור כסבר בנות מי קא בעיין שימור ולמ"ד שכר שימור מ"ט לא אמר שכר פיסוק טעמים קסבר (שכר) פיסוק טעמים דאורייתא הוא ⁬[דא"ר איקא בר אבין אמר רב הנגאל אמר רב מ"ד ⁬[ויקראו בספר תורת האלהים מפורש ושום שכל אינו במקרא ויקראו בספר תורת האלהים זה מקרא מפורש זה תרגום ושום שכל אלו הפסוקים ויבינו במקרא זה פיסוק טעמים ואמרי לה אלו המפורסות אמר רבי יצחק מקרא סופרים ועיטור סופרים קריין ולא כתיבן וכתיבן ולא קריין הלכה למשה מסיני מקרא סופרים ⁬[ארץ שמים מצרים ⁬[עיטור סופרים ⁬[אחר תעבורו ⁬[אחר תלך ⁬[אחר תאסף ⁬[קדמו שרים אחר כהררי אל ⁬[קריין ולא כתיבן וא ⁬[פרת דבלכתו איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים ⁬[באים ⁬[ע דבגתה ⁬[לה דפליטה וב ⁬[את דהגד הוגד ⁬[אלי דהגורן ⁬[אלי דהשעורים הלין קריין ולא כתבן וכתבן ולא קריין ⁬[נא דיסלח זאת

שמעטרין הדיבור דהכי משמע יפה: קדמו שרים אחר נוגנים. ולא כתיב אחר נוגנים קדמו שרים: דאקפך כהררי אל ולא כתיב כהררי אל דאקפך. דהכי מסתבר טפי וצדווקא משמע: איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים. באחיטופל כתיב: באיס דונגנתא. [קרי ולא] כתיב: לה דפליטה. שניהן כמותין צירמיהו: אם דהגד הוגד אליו. דכולהו הני קריין ולא כתיבן: וכסינן ולא קריין נא דיסלח. דנעמן:

זאת

כתיב אבדו אינו חייב באחריותן. ואם היה שכיר שבת שכיר חדש שכיר שנה שכיר שבוּע נותן לו שכר שבת לפיכך אם אבדו חייב באחריותן אלא גבי שבת היינו טעמא דאין קוראין בתחילה משום דיפטו אבהתהון דינוקי למצותא דשבתא ואיבעית אימא משום דבשבתא אכלין ושתין ויקיר עליהון עלמא כדאמר ⁬[שמואל שינוי וסת תחילת חולי מעיים ולמאן דאמר שכר פיסוק טעמים מ"ט לא אמר שכר שימור כסבר בנות מי קא בעיין שימור ולמ"ד שכר שימור מ"ט לא אמר שכר פיסוק טעמים קסבר (שכר) פיסוק טעמים דאורייתא הוא ⁬[דא"ר איקא בר אבין אמר רב הנגאל אמר רב מ"ד ⁬[ויקראו בספר תורת האלהים מפורש ושום שכל אינו במקרא ויקראו בספר תורת האלהים זה פיסוק טעמים ואמרי לה אלו המפורסות אמר רבי יצחק מקרא סופרים ועיטור סופרים קריין ולא כתיבן וכתיבן ולא קריין הלכה למשה מסיני מקרא סופרים ⁬[ארץ שמים מצרים ⁬[עיטור סופרים ⁬[אחר תעבורו ⁬[אחר תלך ⁬[אחר תאסף ⁬[קדמו שרים אחר כהררי אל ⁬[קריין ולא כתיבן וא ⁬[פרת דבלכתו איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים ⁬[באים ⁬[ע דבגתה ⁬[לה דפליטה וב ⁬[את דהגד הוגד ⁬[אלי דהגורן ⁬[אלי דהשעורים הלין קריין ולא כתבן וכתבן ולא קריין ⁬[נא דיסלח זאת

שמעטרין הדיבור דהכי משמע יפה: קדמו שרים אחר נוגנים. ולא כתיב אחר נוגנים קדמו שרים: דאקפך כהררי אל ולא כתיב כהררי אל דאקפך. דהכי מסתבר טפי וצדווקא משמע: איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים. באחיטופל כתיב: באיס דונגנתא. [קרי ולא] כתיב: לה דפליטה. שניהן כמותין צירמיהו: אם דהגד הוגד אליו. דכולהו הני קריין ולא כתיבן: וכסינן ולא קריין נא דיסלח. דנעמן:

זאת

שמעטרין הדיבור דהכי משמע יפה: קדמו שרים אחר נוגנים. ולא כתיב אחר נוגנים קדמו שרים: דאקפך כהררי אל ולא כתיב כהררי אל דאקפך. דהכי מסתבר טפי וצדווקא משמע: איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים. באחיטופל כתיב: באיס דונגנתא. [קרי ולא] כתיב: לה דפליטה. שניהן כמותין צירמיהו: אם דהגד הוגד אליו. דכולהו הני קריין ולא כתיבן: וכסינן ולא קריין נא דיסלח. דנעמן:

מוסף רש"י

כמו עני שכל ימות החול אוכל פת חריבה ובשבת אוכל שזר, הכי גרסינן מחילת חולי, ממון כך ממחיל לתלות, ואית דגרסי חולי מעיס (רשב"ם ב"ב קסו). זה חומש (מגילה ג.), אלו הפסוקים. היאך נספקין (סו).

תוספות

בין שכר שימור: שכר פיסוק טעמים דאורייתא. ואסור ליעול שכר עליהס: אלו הפסוקים. מקוס שהפסוק מסייס עס: ואמרי לה אלו המפורסות. מאן דאית ליה פיסוק טעמים לאו דאורייתא מפרש אלו המפורסות חסירות וחסירות: מקרא סופרים ארין ארין. [שמשתנין] באמתמא חוק קטן שמים מנרים: עיטור סופרים. דלכאורה משמע דלמחר תעבורו וצריכה ולמחר תעבורו וכן אמר מתאמר אמר נוגנים ולמחר משמע: פרת דבלכתו. להשיב ידו צניח פרת פרת אינו כבוד ונקרא: איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים איש קרי ולא כתיב: באים דונגנתא. הנה ימים באים ונגננה באים קרי ולא כתיב: את דהגד הוגד. הגד הוגד לי את אשר עשית: אלי דהגורן נתן לא: נא דיסלח. כנעמן:

מסורת הש"ם

א) (מכונות קי: צ"ב קמו. סנהדרין קא).
ב) מגילה ג.
א) זכרון ערך עטר ב ממלא פי הגון מלך,
ד) [מס' סופרים פ"ו ה"ח],
ה) ז"ל אמר ד"ה הלכה,

שמעטרין הדיבור דהכי משמע יפה: קדמו שרים אחר נוגנים. ולא כתיב אחר נוגנים קדמו שרים: דאקפך כהררי אל ולא כתיב כהררי אל דאקפך. דהכי מסתבר טפי וצדווקא משמע: איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים. באחיטופל כתיב: באיס דונגנתא. [קרי ולא] כתיב: לה דפליטה. שניהן כמותין צירמיהו: אם דהגד הוגד אליו. דכולהו הני קריין ולא כתיבן: וכסינן ולא קריין נא דיסלח. דנעמן:

שמעטרין הדיבור דהכי משמע יפה: קדמו שרים אחר נוגנים. ולא כתיב אחר נוגנים קדמו שרים: דאקפך כהררי אל ולא כתיב כהררי אל דאקפך. דהכי מסתבר טפי וצדווקא משמע: איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים. באחיטופל כתיב: באיס דונגנתא. [קרי ולא] כתיב: לה דפליטה. שניהן כמותין צירמיהו: אם דהגד הוגד אליו. דכולהו הני קריין ולא כתיבן: וכסינן ולא קריין נא דיסלח. דנעמן:

שמעטרין הדיבור דהכי משמע יפה: קדמו שרים אחר נוגנים. ולא כתיב אחר נוגנים קדמו שרים: דאקפך כהררי אל ולא כתיב כהררי אל דאקפך. דהכי מסתבר טפי וצדווקא משמע: איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים. באחיטופל כתיב: באיס דונגנתא. [קרי ולא] כתיב: לה דפליטה. שניהן כמותין צירמיהו: אם דהגד הוגד אליו. דכולהו הני קריין ולא כתיבן: וכסינן ולא קריין נא דיסלח. דנעמן:

שמעטרין הדיבור דהכי משמע יפה: קדמו שרים אחר נוגנים. ולא כתיב אחר נוגנים קדמו שרים: דאקפך כהררי אל ולא כתיב כהררי אל דאקפך. דהכי מסתבר טפי וצדווקא משמע: איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים. באחיטופל כתיב: באיס דונגנתא. [קרי ולא] כתיב: לה דפליטה. שניהן כמותין צירמיהו: אם דהגד הוגד אליו. דכולהו הני קריין ולא כתיבן: וכסינן ולא קריין נא דיסלח. דנעמן:

שמעטרין הדיבור דהכי משמע יפה: קדמו שרים אחר נוגנים. ולא כתיב אחר נוגנים קדמו שרים: דאקפך כהררי אל ולא כתיב כהררי אל דאקפך. דהכי מסתבר טפי וצדווקא משמע: איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים. באחיטופל כתיב: באיס דונגנתא. [קרי ולא] כתיב: לה דפליטה. שניהן כמותין צירמיהו: אם דהגד הוגד אליו. דכולהו הני קריין ולא כתיבן: וכסינן ולא קריין נא דיסלח. דנעמן:

שמעטרין הדיבור דהכי משמע יפה: קדמו שרים אחר נוגנים. ולא כתיב אחר נוגנים קדמו שרים: דאקפך כהררי אל ולא כתיב כהררי אל דאקפך. דהכי מסתבר טפי וצדווקא משמע: איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים. באחיטופל כתיב: באיס דונגנתא. [קרי ולא] כתיב: לה דפליטה. שניהן כמותין צירמיהו: אם דהגד הוגד אליו. דכולהו הני קריין ולא כתיבן: וכסינן ולא קריין נא דיסלח. דנעמן:

שמעטרין הדיבור דהכי משמע יפה: קדמו שרים אחר נוגנים. ולא כתיב אחר נוגנים קדמו שרים: דאקפך כהררי אל ולא כתיב כהררי אל דאקפך. דהכי מסתבר טפי וצדווקא משמע: איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים. באחיטופל כתיב: באיס דונגנתא. [קרי ולא] כתיב: לה דפליטה. שניהן כמותין צירמיהו: אם דהגד הוגד אליו. דכולהו הני קריין ולא כתיבן: וכסינן ולא קריין נא דיסלח. דנעמן:

שמעטרין הדיבור דהכי משמע יפה: קדמו שרים אחר נוגנים. ולא כתיב אחר נוגנים קדמו שרים: דאקפך כהררי אל ולא כתיב כהררי אל דאקפך. דהכי מסתבר טפי וצדווקא משמע: איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים. באחיטופל כתיב: באיס דונגנתא. [קרי ולא] כתיב: לה דפליטה. שניהן כמותין צירמיהו: אם דהגד הוגד אליו. דכולהו הני קריין ולא כתיבן: וכסינן ולא קריין נא דיסלח. דנעמן:

שמעטרין הדיבור דהכי משמע יפה: קדמו שרים אחר נוגנים. ולא כתיב אחר נוגנים קדמו שרים: דאקפך כהררי אל ולא כתיב כהררי אל דאקפך. דהכי מסתבר טפי וצדווקא משמע: איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים. באחיטופל כתיב: באיס דונגנתא. [קרי ולא] כתיב: לה דפליטה. שניהן כמותין צירמיהו: אם דהגד הוגד אליו. דכולהו הני קריין ולא כתיבן: וכסינן ולא קריין נא דיסלח. דנעמן:

שמעטרין הדיבור דהכי משמע יפה: קדמו שרים אחר נוגנים. ולא כתיב אחר נוגנים קדמו שרים: דאקפך כהררי אל ולא כתיב כהררי אל דאקפך. דהכי מסתבר טפי וצדווקא משמע: איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים. באחיטופל כתיב: באיס דונגנתא. [קרי ולא] כתיב: לה דפליטה. שניהן כמותין צירמיהו: אם דהגד הוגד אליו. דכולהו הני קריין ולא כתיבן: וכסינן ולא קריין נא דיסלח. דנעמן:

שמעטרין הדיבור דהכי משמע יפה: קדמו שרים אחר נוגנים. ולא כתיב אחר נוגנים קדמו שרים: דאקפך כהררי אל ולא כתיב כהררי אל דאקפך. דהכי מסתבר טפי וצדווקא משמע: איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים. באחיטופל כתיב: באיס דונגנתא. [קרי ולא] כתיב: לה דפליטה. שניהן כמותין צירמיהו: אם דהגד הוגד אליו. דכולהו הני קריין ולא כתיבן: וכסינן ולא קריין נא דיסלח. דנעמן:

שמעטרין הדיבור דהכי משמע יפה: קדמו שרים אחר נוגנים. ולא כתיב אחר נוגנים קדמו שרים: דאקפך כהררי אל ולא כתיב כהררי אל דאקפך. דהכי מסתבר טפי וצדווקא משמע: איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים. באחיטופל כתיב: באיס דונגנתא. [קרי ולא] כתיב: לה דפליטה. שניהן כמותין צירמיהו: אם דהגד הוגד אליו. דכולהו הני קריין ולא כתיבן: וכסינן ולא קריין נא דיסלח. דנעמן:

שמעטרין הדיבור דהכי משמע יפה: קדמו שרים אחר נוגנים. ולא כתיב אחר נוגנים קדמו שרים: דאקפך כהררי אל ולא כתיב כהררי אל דאקפך. דהכי מסתבר טפי וצדווקא משמע: איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים. באחיטופל כתיב: באיס דונגנתא. [קרי ולא] כתיב: לה דפליטה. שניהן כמותין צירמיהו: אם דהגד הוגד אליו. דכולהו הני קריין ולא כתיבן: וכסינן ולא קריין נא דיסלח. דנעמן:

שמעטרין הדיבור דהכי משמע יפה: קדמו שרים אחר נוגנים. ולא כתיב אחר נוגנים קדמו שרים: דאקפך כהררי אל ולא כתיב כהררי אל דאקפך. דהכי מסתבר טפי וצדווקא משמע: איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים. באחיטופל כתיב: באיס דונגנתא. [קרי ולא] כתיב: לה דפליטה. שניהן כמותין צירמיהו: אם דהגד הוגד אליו. דכולהו הני קריין ולא כתיבן: וכסינן ולא קריין נא דיסלח. דנעמן:

שמעטרין הדיבור דהכי משמע יפה: קדמו שרים אחר נוגנים. ולא כתיב אחר נוגנים קדמו שרים: דאקפך כהררי אל ולא כתיב כהררי אל דאקפך. דהכי מסתבר טפי וצדווקא משמע: איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים. באחיטופל כתיב: באיס דונגנתא. [קרי ולא] כתיב: לה דפליטה. שניהן כמותין צירמיהו: אם דהגד הוגד אליו. דכולהו הני קריין ולא כתיבן: וכסינן ולא קריין נא דיסלח. דנעמן:

שמעטרין הדיבור דהכי משמע יפה: קדמו שרים אחר נוגנים. ולא כתיב אחר נוגנים קדמו שרים: דאקפך כהררי אל ולא כתיב כהררי אל דאקפך. דהכי מסתבר טפי וצדווקא משמע: איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים. באחיטופל כתיב: באיס דונגנתא. [קרי ולא] כתיב: לה דפליטה. שניהן כמותין צירמיהו: אם דהגד הוגד אליו. דכולהו הני קריין ולא כתיבן: וכסינן ולא קריין נא דיסלח. דנעמן:

שמעטרין הדיבור דהכי משמע יפה: קדמו שרים אחר נוגנים. ולא כתיב אחר נוגנים קדמו שרים: דאקפך כהררי אל ולא כתיב כהררי אל דאקפך. דהכי מסתבר טפי וצדווקא משמע: איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים. באחיטופל כתיב: באיס דונגנתא. [קרי ולא] כתיב: לה דפליטה. שניהן כמותין צירמיהו: אם דהגד הוגד אליו. דכולהו הני קריין ולא כתיבן: וכסינן ולא קריין נא דיסלח. דנעמן:

שמעטרין הדיבור דהכי משמע יפה: קדמו שרים אחר נוגנים. ולא כתיב אחר נוגנים קדמו שרים: דאקפך כהררי אל ולא כתיב כהררי אל דאקפך. דהכי מסתבר טפי וצדווקא משמע: איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים. באחיטופל כתיב: באיס דונגנתא. [קרי ולא] כתיב: לה דפליטה. שניהן כמותין צירמיהו: אם דהגד הוגד אליו. דכולהו הני קריין ולא כתיבן: וכסינן ולא קריין נא דיסלח. דנעמן: